

בְּמַה (דף קסה ע"ב) **אֶשְׁתְּמוּדַע לֹוֹן, אֵלֶּא חֲמָא, דְּאִינוּן**
הוּו, אִינוּן דְּחֲמָא בְּחֵלְמָא, בְּגִינֵי כֶּךָ קָרָא לֹוֹן
מִחֲנָנִים, מִשְׁרַיִין דְּאֶתְחֹזוּ לְעֵילָא, וּמִשְׁרַיִין דְּאֶתְחֹזוּ
לְתַתָּא. אֲמַאי אֶתְנַלְיָאוּ לְמַפְנֵעַ לִיה. אֵלֶּא שְׂכִינְתָּא
אֲזֵלָא לְגַבִּייה, לְנַטְלָא לְבִיתִיה. וּמִחֲפָא לִיה לְבַנְיָמִן,
לְנַטְלָא בֵּיתָא עֲמִייה דִּיעֲקֹב בְּדַקָּא יָאוּת. וּכְדִין כְּתִיב,
וְשָׁב יַעֲקֹב וְשָׁקַט וְשָׁאֲנָן וְאִין מִחְרִיד. בְּרוּךְ
יְי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן. (ע"כ פרשת ויצא)

סתרי תורה

וְזָרַח הַשֶּׁמֶשׁ וּבָא הַשֶּׁמֶשׁ. (קהלת א) **מָאֵי קָא חֲמָא שְׁלֵמָה מְלָכָא,**
דְּשִׁירוּתָא דְּסַפְרָא דְּחֲכָמְתָּא דִּילִיָּה מִהֲכָא אִיהו. אֵלֶּא אָמַר
רַבִּי אֶלְעָזָר, שְׁלֵמָה מְלָכָא הָאֵי סַפְרָא, אוֹקִים לִיה עַל שְׁבַע הַבָּלִים,
וְעֵלְמָא קָאִים עֲלִיָּיהו.

וְאִינוּן עֲמוּדִין וְסַמְכִין, קִיוּמָא דְּעֵלְמָא. דְּבַגִּין כֶּךָ אַקְרוּן הַבָּלִים,
(ס"א בְּהָאֵי הַבַּל דְּנַפְיָק מִפּוּמִיָּה דְּכַר נֶשׁ וְאֶתְקַנִּים בִּיה וְאֶתְעֲרוּ חֲבַרְיָא אִין

לשון הקודש

יעקב ושקט ושאנן ואין מחריד. ברוך ה'
 לעולם אמן ואמן.

סתרי תורה

וְזָרַח הַשֶּׁמֶשׁ וּבָא הַשֶּׁמֶשׁ. מָה רָאָה
 שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ שְׂרָאשִׁית סַפְרֵי הַחֲכָמִים
 שְׁלוֹ הוּא מִכָּאן? אֵלֶּא, אָמַר רַבִּי
 אֶלְעָזָר, הַמֶּלֶךְ שְׁלֵמָה הִקִּים אֶת הַסַּפֵּר
 הַזֶּה עַל שְׁבַע הַבָּלִים, וְהָעוֹלָם עוֹמֵד
 עֲלֵיהֶם.

וְהֵם הָעֲמוּדִים וְהַתּוֹמְכִים, קִיוּם

בְּחֵלּוֹם, וְכַעַת בְּמִרְאָה הָעֵינִי וּבִיּוֹם. זְהו
 שְׂכֵתוֹב וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר רָאִים מִחֲנֵה
 אֱלֹהִים זֶה וְגו'.

בְּמַה הִפִּיר אוֹתָם? אֵלֶּא רָאָה שְׁהֵם הָיוּ
 אוֹתָם שְׂרָאָה בְּחֵלּוֹם, מִשּׁוּם כֶּךָ קָרָא
 לָהֶם מִחֲנָנִים, מִחֲנֹנִת שְׁנָרָאוּ לְמַעְלָה
 וּמִחֲנֹנִת שְׁנָרָאוּ לְמַטָּה. לְמָה נִתְגַּלּוּ
 לְפָנַי אוֹתוֹ? אֵלֶּא הַשְׂכִּינָה הִלְכָה אֵלָיו
 לְטַל אֶת בֵּיתוֹ, וּמַצְפָּה לְבַנְיָמִן לְטַל אֶת
 הַבֵּית עִם יַעֲקֹב בְּרָאוּי, וְאִז כְּתוּב וְשָׁב

העולם מתקנים אלא בהבל פיהם של תינוקות של בית רבן. דבר אחר על שלשה דברים העולם עומד על התורה ועל העבודה ועל גמילות חסדים. התורה דא יעקב העבודה דא יצחק גמילות חסדים דא אברהם. שלשה דברים אלן אינון סמכין עלאין תלתא מן שבועה הבלים) מה גופא, לא אתקנים בלא הבל, אוף הכי עלמא, לא אתקנים אלא על הבלים דאמר שלמה מלכא. ואינון שבע, דכתיב, (קהלת א) הבל הבלים אמר קהלת הבל הבלים הכל הבל, הא שבע.

ואי תימא, אי הכי דאינון מרגלאן טבאן דעלמא קיימא עלייהו, הא באתר אחרא כתיב הבלים בישין, ואינון סתירו דעלמא, כגון (קהלת ו) זה הבל וחלי רע הוא. (קהלת ד) זה הבל ורעות רוח. אלא ודאי (אלין) אף על גב דהני שבע הבלים, דאינון קדישין קיומא דעלמא, אית לקבל הני ז' הבלים דכל דינין דעלמא (מנייהו) נפקין, ומנייהו מתפשטין. (הבלים אחרנין וכלא קיומא הנלותא (ס"א דעלמא) בנין דאית בהני שבע הבלים דכל דינין דעלמא נפקי ומתפשטי מיניה) ואקרוין הבלים אחרנין, לאלקאה בני נשא, ולא תקנא לון דיכהון בארח

לשון הקודש

שבעה.

ואם תאמר, אם כך שאותן מרגליות טובות שהעולם עומד עליהם, הנה במקום אחר כתוב הבלים רעים, והן חרבן העולם, כמו (קהלת ו) זה הבל וחלי רע הוא. זה הבל ורעות רוח. אלא ודאי ואלון, אף על גב ששבועה ההבלים הללו, שהם קדושים, קיום העולם, יש כנגד אליו שבועה הבלים שכל דיני העולם יוצאים ומתפשטים והבליים אחרים, והכל קיום של הנלות (של העולם). משום שיש באלו שבועה הבלים שכל דיני העולם יוצאים ומתפשטים ממנו ונקראים הבליים אחרים

העולם. שמשום כך נקראו הבלים: (ס"א בהבל זה שיוצא מפיו של אדם ומתקנים בו, והתעוררו החברים אין העולם מתקנים אלא בהבל פיהם של תינוקות של בית רבן. דבר אחר, על שלשה דברים העולם עומד, על התורה ועל העבודה ועל גמילות חסדים. התורה - זה יעקב, העבודה - זה יצחק, גמילות חסדים - זה אברהם. שלשה דברים אלו הם עמודים עליונים, שלשה מן שבועה הבלים) מה הגוף אינו מתקנים בלי הבל - אף כך העולם אינו מתקנים אלא על ההבלים שאמר שלמה המלך, והם שבועה, שכתוב הבל הבלים אמר קהלת הבל הבלים הכל הבל. הרי

מישר, ואקרון הבל דשריא בהו חלי רע, הבל דאיהו רעות רוח. ואינון קיומא (דעלמא). דבגיניהון בני נשא אזלין בארח מישר ודחילו מקדשא בריף הוא, ועל דא סגיאיין אינון הבלים דמתפשטי מהני שבע.

ושירותא דאיהו אמר, רזא דשמשא, דאיהו הבל, דקיים עלמא, ואיהו רזא לאעלא בר נש לגו מהימנותא עלאה דקדשא בריף הוא. ובגין כך, כל מה דתחות האי דרגא, לאו איהו רזא דמהימנותא, ועל דא כתיב, (קהלת ב) ואין יתרון תחת השמש (קהלת ט) בכל אשר נעשה תחת השמש, דהא תחות האי לא אצטריוף לאתדבקה.

שמשא בסיהרא, חדא אינון בלא פירודא, וסיהרא אף על גב דאיהו תחות שמשא, כלא איהו שמשא, בלא פירודא. ותחות האי, כלא איהו רעות רוח, ואסיר לאתדבקה ביה.

ויצא יעקב, (בראשית כח) בקטרא דסתימו, מגו סתרא סתימא נפקא, זהר אספקלריאה דנהרא, כלילא מתרין גוונים דמתחברין

לשון הקודש

הדרגה הזו אינו סוד האמונה, ועל כן כתוב (שם א) ואין יתרון תחת השמש, בכל אשר נעשה תחת השמש, שהרי מתחת לזה לא צריך להדבק. השמש והלבנה הם אחד בלי פרוד. ואף על גב שהלבנה היא תחת השמש, הכל הוא שמש בלי פרוד, ותחת לזה הכל הוא רעות רוח ואסור להדבק בו.

ויצא יעקב, בקשר של הסתום, מתוך הסתר הסתום יוצא, זהר האספקלריה המאירה כלולה משני גונים

להלקות בני אדם ולתקנם שילכו בדרך ישרה, ונקראים הכל ששורה בהם חלי רע, הבל שהוא רעות רוח. והם הקיום ושל העולם שבגללם בני אדם הולכים בדרך ישר ופוחדים מהקדוש ברוד הוא, ועל כן רבים הם ההבלים שמתפשטים משבעה הללו. והראשית שהוא אמר, סוד השמש, שהוא הבל שמקנים את העולם, והוא הסוד להכניס את האדם לתוך האמונה העליונה של הקדוש ברוד הוא. ומשום כך, כל מה שתחת

כְּחֶדָא, פִּינּוּ דְאֵלִין אֲתְפְּלִילוּ דָא בְדָא, אֲתַחֲזוּן בֵּיהּ כָּל גְּוּוּנִין.
אֲרַגְמָן אִיהוּ כָּל חִיזוּ דְנְהוּרִין בֵּיהּ כְּלִילָן. רְצוּא וְשׁוּב, אִינּוּן נְהוּרִין
לָא מִתְעַכְבּוּן לְמַחְמִי, חֲבוּרָא חֶדָא אֲתַחְבְּרוּן בְּהוּא זְהַר.

בְּהַאי זְהַר שְׂאָרֵי מָאן דְשְׂאָרֵי. שְׂמָא אִיהוּ לְהוּא דְסִתִּים דְלָא
יְדִיעַ כְּלָל. קוּל יַעֲקֹב אֲקָרִי, בְּהַאי אֲתַחֲזִי מְהִימְנוּתָא דְכָלָא.
הוּא דְסִתִּים וְלָא יְדִיעַ כְּלָל, בְּהַאי שְׂרִיא יְהוּ"ה. שְׁלִימוּ דְכָל
סְטָרִין אִיהוּ, עֲלָאָה וְתַתָּאָה. הֲכָא אֲשַׁתְּכַח יַעֲקֹב שְׁלִימוּ דְאֲבָהוּן
דְאֲחִיד מְכָל סְטָרִין. זְהַר דָא, עַל בְּרִירוּ דְשְׂמָא דָא אֲקָרִי, דְכְתִיב,
(ישעיה מא) יַעֲקֹב אֲשֶׁר בְּחֶרְתִּיקָה. תְּרִין שְׁמָהוּן אֲקָרִי, יַעֲקֹב וַיִּשְׂרָאֵל.
בְּקַדְמִיתָא יַעֲקֹב, וּלְבַתֵּר יִשְׂרָאֵל.

סְתָרָא דְסְתָרָא דָא, כַּד הָוָה בְּקַדְמִיתָא בְּהַאי סוּפָא דְמַחְשָׁבָה, דְאִיהוּ
פְּרוּשָׁא דְאוּרִייתָא דְבְּכַתְּבַת, וְאִיהִי תוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה. וְעַל דָּא
אֲקָרִי בְּאֵר, שְׁנַאֲמַר (דברים א) הוֹאִיל מֹשֶׁה בְּאֵר אֶת הַתּוֹרָה, בְּאֵר
אִיהוּ לְהוּא דְאֲקָרִי שְׁבַע, דְכְתִיב, (מלכים א ו) וַיְבַנְהוּ שְׁבַע שָׁנִים.
וְהִינּוּ קוּל גְּדוּל.

לשון הקודש

שְׂאָחוּן מְכָל הַצְּדָדִים. הוֹהַר הוּא עַל
בְּחִירַת הַשֵּׁם הוּא נִקְרָא, שְׂכַתוּב
וַיִּשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּחֶרְתִּיקָה. שְׁנֵי שְׁמוֹת
נִקְרָא - יַעֲקֹב וַיִּשְׂרָאֵל. בְּרֵאשִׁית
יַעֲקֹב, וְאַחַר כֵּן יִשְׂרָאֵל.

הַסְּתָר שֶׁל הַסְּתֵר הוּא, כְּשֶׁהִיא
בְּהַתְּחֵלָה בְּסוּף הוּא שֶׁל הַמַּחְשָׁבָה,
שֶׁהוּא הַפְּרוּשׁ שֶׁל תּוֹרָה שְׂכַתְּבַת,
וְהִיא הַתּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה. וְעַל כֵּן נִקְרָא
בְּאֵר, שְׁנַאֲמַר (דברים א) הוֹאִיל מֹשֶׁה בְּאֵר
אֶת הַתּוֹרָה. בְּאֵר הוּא לְאוֹתוֹ שְׁנַקְרָא
שְׁבַע, שְׂכַתוּב וַיְבַנְהוּ שְׁבַע שָׁנִים. וְהִינּוּ
קוּל גְּדוּל.

שְׂמַתְּחַבְּרִים יַחַד. כִּינּוּן שְׂאָלוּ נִכְלָלוּ זֶה
עִם זֶה, נִרְאִים בּוֹ כָּל הַגְּוּוּנִים. הוּא
אֲרַגְמָן. כָּל מְרָאָה הָאוֹרוֹת כְּלוּלִים בּוֹ.
רְצוּא וְשׁוּב, אוֹתָם הָאוֹרוֹת לָא
מִתְעַכְבּוּם לְרְאוּת, חֲבוּר אֶחָד הֵם
מִתְחַבְּרִים בְּזֶהַר הוּא.

בְּזֶהַר הוּא שׁוּרָה מִי שְׁשׁוּרָה, הוּא
שֵׁם לְאוֹתוֹ הַנְּסִתֵּר שְׁלֵא יְדוּעַ כְּלָל,
נִקְרָא קוּל יַעֲקֹב, כְּזֶה נִרְאִית הַאֲמוּנָה
שֶׁל הַכֹּל. אוֹתוֹ נִסְתֵּר שְׁלֵא יְדוּעַ כְּלָל,
כְּזֶה שׁוּרָה יְהוּ"ה. הוּא הַשְּׁלֵמוֹת שֶׁל
כָּל הַצְּדָדִים, הַעֲלִיּוֹן וְהַתְּתוֹן נִמְצָא
כְּאֵן, יַעֲקֹב הַשְּׁלֵמוֹת שֶׁל הָאֲבוֹת

וְדָא סוּפָא דְמַחְשְׁבָהּ, בְּא"ר שְׁבַע אִיהוּ. וַיַּעֲקֹב עָאֵל בְּהַאי רִישָׁא
 לְמַהִימְנוּתָא, כִּיּוֹן דְּאֵתְדִבְק בְּמַהִימְנוּתָא דָּא, אַצְטְרִיף לִיה
 לְאֵתְבַחְנָא, בְּהַוּא אֲתֵר דְּאֵתְבַחְנוּ אֲבָהּן דִּילִיה דְּעָאֵלוּ בְּשָׁלָם
 וַנִּפְקוּ בְּשָׁלָם.

אָדָם עָאֵל וְלֹא אֶסְתַּמֵּר, וְאֵתְפֵּתָא אֲבַתְרָה, וְחָטָא בְּהַיָּא (הוֹשַׁע א)
 אֲשֶׁת זְנוּנִים, נָחַשׁ קִדְמָאָה. נַח עָאֵל, וְלֹא אֶסְתַּמֵּר, וְאֵתְפֵּתָא
 אֲבַתְרָה, וְחָטָא. דְּכִתִּיב (בְּרַאשִׁית ט) וַיֵּשֶׁת מִן הַיַּיִן וַיִּשְׁכַּר וַיִּתְגַּל בְּתוֹךְ
 אָהֳלָה. אֲבָרְהָם עָאֵל וְנִפְק דְּכִתִּיב, (בְּרַאשִׁית יב) וַיֵּרֶד אֲבָרָם מִצְרֵימָה,
 וְכָתִיב, (בְּרַאשִׁית יג) וַיַּעַל אֲבָרָם מִמִּצְרַיִם. יַצְחָק עָאֵל וְנִפְק, דְּכִתִּיב,
 (בְּרַאשִׁית כו) וַיֵּלֶךְ יַצְחָק אֶל אַבְיִמֶלֶךְ מֶלֶךְ פְּלִשְׁתִּים גְּרָרָה, וְכָתִיב, (שם)
 וַיַּעַל מִשָּׁם בְּאֵר שֶׁבַע.

יַעֲקֹב כִּיּוֹן דְּעָאֵל בְּמַהִימְנוּתָא, אַצְטְרִיף לְמִיעַל מִנְחַתָּא לְהַיָּא
 סְטָרָא, בְּגִין דְּמֵאֵן דְּאֵשְׁתַּזִּיב מִתַּמָּן, אִיהוּ רְחִימָא וּבְרִירָא
 דְּקִדְשָׁא בְּרִיף הוּא. מָאִי (מֵה) כְּתִיב, (בְּרַאשִׁית כח) וַיַּעַל יַעֲקֹב מִבְּאֵר
 שֶׁבַע, סְתָרָא דְרָזָא דְמַהִימְנוּתָא. וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה, סְטָרָא (הוֹשַׁע א) דְּאֵשְׁת
 זְנוּנִים, אֲשֶׁה מְנַאֲפֵת.

לשון הקודש

מִצְרֵימָה, וְכָתוּב וַיַּעַל אֲבָרָם מִמִּצְרַיִם.
 יַצְחָק נִכְנַס וַיַּעַל, שְׁכָתוּב וַיֵּלֶךְ יַצְחָק אֶל
 אַבְיִמֶלֶךְ מֶלֶךְ פְּלִשְׁתִּים גְּרָרָה, וְכָתִיב
 וַיַּעַל מִשָּׁם בְּאֵר שֶׁבַע.

יַעֲקֹב, כִּיּוֹן שְׁנִכְנַס בְּאֵמוּנָה, הֲצִטְרִף
 לְהִכְנַס מִנְחָה לְצַד הַהוּא, מִשּׁוּם שְׁמִי
 שְׁנַצַּל מִשָּׁם הוּא אֲהוּב וְנִבְחַר שֶׁל
 הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. מַה כְּתוּב? וַיַּעַל
 יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע, הַסְתֵּר שֶׁל סוּד
 הָאֵמוּנָה. וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה – הַצַּד שֶׁל אֲשֶׁת
 זְנוּנִים, אֲשֶׁה מְנַאֲפֵת.

וְסוּפָא הַמַּחְשְׁבָהּ הַזֶּה הוּא בְּא"ר שְׁבַע.
 וַיַּעֲקֹב נִכְנַס בְּרֵאשׁ הַזֶּה לְאֵמוּנָה. כִּיּוֹן
 שְׁנִדְבַק בְּאֵמוּנָה הַזֶּה, הֲצִרִף לוֹ לְהַכְתִּין
 בְּאוֹתוֹ הַמְּקוֹם שְׁנִכְנַחוּ אֲבוֹתָיו,
 שְׁנִכְנַסוּ בְּשָׁלוֹם וַיַּעֲאוּ בְּשָׁלוֹם.

אָדָם נִכְנַס וְלֹא נִשְׁמַר, וְהַתְּפֵתָה
 אַחֲרֵיהּ, וְחָטָא בְּאוֹתָהּ אֲשֶׁת זְנוּנִים,
 הִנְחֵשׁ הַקְדְּמוּנִי. נַח נִכְנַס וְלֹא נִשְׁמַר,
 וְהַתְּפֵתָה אַחֲרֵיהּ וְחָטָא, שְׁכָתוּב וַיֵּשֶׁת
 מִן הַיַּיִן וַיִּשְׁכַּר וַיִּתְגַּל בְּתוֹךְ אָהֳלָה.
 אֲבָרְהָם נִכְנַס וַיַּעַל, שְׁכָתוּב וַיֵּרֶד אֲבָרָם

סִתְּרָא דְסִתְרִין, מְגוּ דְתוֹקְפָא דְטִיְהָרָא דִּיצְחָק (נִפְק), מְגוּ דוֹרְדִיָּא
 דְחַמְרָא, נִפְק חַד נְעִיצוּ קְטִירָא, כְּלִיל חַד דְכַר וְנוֹקְבָא,
 סוּמְקָא כּוּוֹרְדָא, מִתְפַּרְשׁוּן לְכַמָּה סִטְרִין וּשְׁבִילִין. דְכוּרָא אֶקְרִי
 סַמַּל, נוֹקְבִיָּה כְּלִילָא בְּגוּיָה תְדִיר. כְּמָה דְאִיהוּ בְּסִטְרָא קְדוּשָׁה,
 הֵכִי נְמִי בְּסִטְרָא אַחְרָא, דְכַר וְנוֹקְבָא כְּלִילֵן דָּא בְדָא. נוֹקְבָא
 דְסַמַּל, נְחָשׁ, אֶקְרִי אֶשֶׁת זְנוּנִים, (כַּרְאִשִּׁית י) קִץ כָּל בְּשָׂר, קִץ
 הַיָּמִים.

תְּרִין רוּחִין בִּישִׁין מִתְדַבְּקוּן כְּחַדָּא, רוּחָא דְדְכוּרָא דְקִיק. רוּחָא
 דְנוֹקְבָא, בְּכַמָּה אֹרְחִין וּשְׁבִילִין מִתְפַּרְשָׁא, וּמִתְדַבְּקָא בְּהַהוּא
 רוּחָא דְדְכוּרָא. קְשִׁיטָת גְּרָמָה בְּכַמָּה תְּכַשִּׁיטִין כְּזוּנָה, מְרַחֲקָא
 קְיִימָת בְּרִישׁ אֹרְחִין וּשְׁבִילִין, לְפִתְאָה בְּנִי נְשָׂא.

שְׂטִיָּא דְקָרִיב בְּהֵדָה, אֶתְקִיפַת בֵּיהּ וְנִשְׁקַת לֵיהּ, מְסַכַּת לֵיהּ חַמְרָא
 דְדוֹרְדִיָּא, דְמְרוּרַת פְּתָנִים. כִּיּוֹן דְשִׁתִּי, אֶסְטִי אֲבַתְרָה, לְבַתְרָא
 דְחַמַּאת לֵיהּ סְטִי אֲבַתְרָה מֵאֹרְחָא דְקֶשׁוּט, אֶפְשִׁיטָת גְּרָמָה מְכָל
 אִינוּן תְּקוּנִין דְהוּת מִתְתַּקְנָא לְגַבֵּי דַהּוּא שְׂטִיָּא.

לשון הקודש

וּשְׁבִילִים נִפְרְדַת, וְנִדְבְּקַת בְּאוּתָהּ הָרוּחַ
 שֶׁל הַזָּכָר. מְקַשְׁטַת אֶת עֲצָמָה בְּכַמָּה
 תְּכַשִּׁיטִים, כְּמוֹ זוּנָה, מְרַחֲקַת, עוֹמְדַת
 בְּרֵאשׁ הַדְּרָכִים וְהַשְּׁבִילִים לְפִתּוֹת בְּנֵי
 אָדָם.

חֲשׂוּטָה שְׁקָרַב אֵלֶיהָ, מְחַזִּיקָה בּוֹ
 וּמְנַשְׁקַת אוֹתוֹ, מוֹזְנַת לוֹ יַיִן הַמְּשַׁמֵּר שֶׁל
 מְרוּרַת פְּתָנִים. כִּיּוֹן שֶׁשׂוֹתָהּ, סוּטָה
 אַחֲרֶיהָ. אַחַר שֶׁרוֹאֶה אוֹתוֹ סוּטָה
 אַחֲרֶיהָ מְדַרְךָ הָאֵמֶת, מִפְּשִׁיטָה אֶת
 עֲצָמָה מְכָל אוֹתָם הַתְּקוּנִים שֶׁהֵיטָה
 מִתְּקַנְתָּ לְשׂוֹמְהָ הַזֶּה.

סִתְרֵי הַסִּתְרִים מִתּוֹךְ הַתְּקִיף שֶׁל אוֹרוֹ
 שֶׁל יִצְחָק וְיֵצֵאוּ מִתּוֹךְ שְׁמֵרֵי הַיַּיִן, יֵצֵאָה
 צוּרָה מְרַכֶּבֶת אַחַת בּוֹלְלַת אֶחָד זָכָר
 וְנִקְבָּה, אֲדָמָה כְּמוֹ שׁוֹשְׁנָה, נִפְרְדִים
 לְכַמָּה צְדָדִים וּשְׁבִילִים. הַזָּכָר נִקְרָא
 סַמַּל, וְנִקְבָּתוֹ כְּלוּלָה בְּתוֹכּוֹ תְּמִיד.
 כְּמוֹ שֶׁהוּא בְּצַד הַקְּדֻשָּׁה, כֵּךְ גַּם בְּצַד
 הָאֲחֵר זָכָר וְנִקְבָּה כְּלוּלִים זֶה עִם זֶה.
 הַנְּקִבָּה עִם סַמַּל, נְחָשׁ, נִקְרָאת אֶשֶׁת
 זְנוּנִים, קִץ כָּל בְּשָׂר, קִץ הַיָּמִים.

שְׁתֵּי רוּחוֹת רְעוּת נִדְבְּקוֹת יַחַד. רוּחַ
 הַזָּכָר דְקָה. רוּחַ הַנְּקִבָּה בְּכַמָּה דְרָכִים

תקונין דילה, לפתא לבני נשא. שערהא מתקנין סומקון כוורדא,
אנפהא חורין וסומקין. באודנהא תליין שיתא תקונין
אטונא דמצרים, תליין על קדלהא כל חילי דארעא דקדם. פיה
מתקנא בפתיחו דקיק יאה בתקונהא, לישנא חדידא כחרבא,
שעיען מלהא כמשחא. שפווהא יאן סומקין כוורדא, מתיקו בכל
מתיקו דעלמא, ארגוונא לבשת, אתתקנת בארבעין תקונין, חסר
חד.

שטיא (דא) סטי אבתרהא, ושתי מפסא דחמרא ועביד בה ניאופין
ואסטי אבתרה. מה עבדת, שבקת ליה נאים בערסא,
וסלקת לעילא ואלשינת עליה, ונטלא רשו ונחתא. אתער ההוא
שטיא וחשב לחייכא בהדה פקדמיתא, והיא אעדיאת תקונהא
מינה, ואתהדרת גיבר תקיף קאים לקבליה, לביש לבושא דנורא
מלהטא, בדחילו תקיף מרתתא גרמא ונפשא ערומה. מלייא
דעינין דחלן, חרבא שננא בידיה (בידה), טיפין מרירן תליין
מההוא חרבא, קטיל ליה לההוא שטיא, וארמי ליה לגו גיהנם.

לשון הקודש

היין ועושה עמה נאופים וסוטה אחריה,
מה היא עושה? משאירה אותו ישן
במטה, ועולה למעלה ומלשינה עליו,
ונוטלת רשות ויורדת. מתעורר השוטה
ההוא, וחושב לצחוק עמה כמו
בראשונה, והוא מסירה את תקונייה
ממנה, וחוזרת לגבור חזק שעומד
בנגודו, לבוש בלבוש של אש לוחטת,
בפחד חזק מרתת עצמה ונפשה ערמה,
מלאה בעינים מפחידות, חרב שנננה
בידו ובידהו. טפות מרירות תלויות
מהחרב ההיא. הורג את השוטה ההוא,

התקונים שלה לפתות בני אדם:
שערותיה מתקנים אדמים פשושנה,
פניה לבנים ואדמים, באזניה תלויים
ששה תקונים של אטון מצרים, תלויים
על צוארה כל חילות ארץ קדם, פיה
מתקן כפתיחה דקה יפה בתקונייה,
לשון חדה כחרב, דבריה חלקים בשמן,
שפתותיה יפות אדמות פשושנה
מתוקות בכל המתיקות של העולם,
לבושה ארגמן, מתקנת בארבעים
תקונים חסר אחד.

שוטה (זה) שפוטה אחריה ושותה מבוס